רשומות

קובץ התקנות

י"ז בתמוז התשפ"ה | 11958 | 13 ביולי 2025

עמוד

תקנות שירותי תשלום (פטור מהוראות החוק) (תיקון), התשפ"ה–2025 2174

תקנות שירותי תשלום (פטור מהוראות החוק) (תיקון), התשפ"ה–2025

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 48(ב) ו־54(ב) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט–2019[1], בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 2

1. בתקנות שירותי תשלום (פטור מהוראות החוק), התשפ"ב–2022[2] (להלן – התקנות העיקריות), בתקנה 2 –

(1) בתקנת משנה (א) –

(א) ברישה –

(1) אחרי "9" יבוא "13";

(2) אחרי "15(א)" יבוא "17";

(3) אחרי "18" יבוא "18א";

(4) אחרי "20" יבוא "28";

(ב) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב1) הוא מוצג על ידי נותן שירותי התשלום או מי מטעמו בנפרד מאמצעי תשלום אחרים, והתשלום בו נעשה בנפרד מאמצעי תשלום אחרים.";

(2) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ב) (1) על אף האמור בתקנת משנה (א), הוראות סעיפים 17, 18(ד) – לעניין מסירת הודעה למשלם, 18א(ג)(2) ו־28 לחוק יחולו על אמצעי תשלום כאמור באותה תקנת משנה רק אם יש ביכולתו של נותן שירותי התשלום לזהות את המשלם ואת אמצעי התשלום במאמצים סבירים.

(2) על אף האמור בתקנת משנה (א), הוראות סעיף 17(ב) סיפה לחוק יחולו כך שבתקופה שממועד מסירת ההודעה למשלם המפרטת את הנימוקים לחיוב, ועד למועד החיוב בפועל, רשאי נותן שירותי התשלום להגביל את השימוש באמצעי התשלום בסכום שיש לחזור ולחייב את המשלם.

(3) הוראות סעיפים 18(ב) ו־18א(ג)(3) לחוק יחולו על אמצעי תשלום כאמור בתקנת משנה (א) כך שהשבת הכספים תהיה כיתרה לאמצעי התשלום שבאמצעותו חויב המשלם; פסקה זו לא תחול על אמצעי תשלום מבוסס ניירי."

תיקון תקנה 3

2. בתקנה 3(א) לתקנות העיקריות –

(א) בפסקה (2), אחרי "כדין באמצעי תשלום" יבוא "וכן יקפיא את השימוש באמצעי התשלום לבקשת מי שנחזה כמחזיק כאמור";

(ב) בפסקה (4) –

(1) במקום פסקת משנה (א) יבוא:

---

[1] ס"ח התשע"ט, עמ' 201.

[2] ק"ת התשפ"ב, עמ' 2678; התשפ"ה, עמ' 1680.

"(א) לא יגביל את תוקפו של אמצעי התשלום לתקופה שתפחת מחמש שנים; ואולם לגבי אמצעי תשלום שהוא שובר לרכישת מוצר או שירות מסוים שלא נקוב סכום כספי בצידו – לא יוגבל תוקף אמצעי התשלום לתקופה שתפחת משנתיים.";

(2) בפסקת משנה (ב), אחרי "לפי העניין" יבוא "שיימנו מתום תוקפו של אמצעי התשלום";

(3) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ג) על אף האמור בפסקת משנה (ב), עלה הסכום הצבור באמצעי תשלום כאמור בפסקת משנה (א) שתוקפו פג על 150 שקלים חדשים, יחדש נותן שירותי התשלום לבקשת המחזיק את תוקפו של אמצעי התשלום שתוקפו פג לתקופה של 10 שנים שיימנו מתום תוקפו של אמצעי התשלום; נותן שירותי תשלום יאפשר את החידוש כאמור באופן פשוט ונוח.

(ד) ישלח הודעה למי שנחזה כמחזיק באמצעי התשלום, אם ניתן לאתרו במאמצים סבירים, על קיומו של אמצעי התשלום, הסכום הצבור בו ותוקפו, ובלבד שהסכום הצבור בו עולה על 20 שקלים חדשים; הודעה כאמור תישלח בדרך המאפשרת תקשורת נגישה ככל האפשר, פעם בשנה לפחות ונוסף על כך חודש לפני תום תוקף אמצעי התשלום וחודש לפני תום התקופה שבה ניתן לבקש להאריך את תוקף אמצעי התשלום כאמור בפסקת משנה (ב).";

(ג) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) הודיע מוטב לנותן שירותי תשלום על ביטול עסקה לפי חוק הגנת הצרכן, יאפשר נותן שירותי התשלום את השבת התשלום למשלם עקב ביטול העסקה בהתאם להודעת המוטב, כיתרה לאמצעי התשלום שבאמצעותו בוצע התשלום; פסקה זו לא תחול על אמצעי תשלום מבוסס נייר."

3. במקום תקנה 5 לתקנות העיקריות יבוא: החלפת תקנה 5

"תוקף **5.** תוקפן של תקנות 2 ו־3 לעניין אמצעי תשלום שמתקיימים לגביו התנאים המפורטים בתקנה 2(א)(1) או (2) – עד יום כ' בתמוז התשפ"ח (14 ביולי 2028)."

4. תחילתן של תקנות 1 ו־2 שישה חודשים מיום פרסומן (להלן – יום התחילה). תחילה

5. הוראות תקנות אלה יחולו גם על אמצעי תשלום שהונפק לפני יום התחילה. תחולה

י"ד בתמוז התשפ"ה (10 ביולי 2025)
(חמ 6225–3)

יריב לוין
שר המשפטים